

kierownika zespołu zgodnie z regulaminem uchwalonym przez zespół.

§ 5. 1. Na stanowiskach wymagających określonych kwalifikacji mogą pracować w zespole osoby mające takie kwalifikacje lub znajomość obsługi maszyn i urządzeń technicznych, z których udziałem odbywa się praca, oraz wykazujące się odpowiednim stanem zdrowia.

2. Nadzór techniczny jednostki gospodarczej kontroluje pracę zespołu oraz decyduje, na jakich stanowiskach mogą być zatrudnieni członkowie zespołu nie mający odpowiednich kwalifikacji.

3. Koszt utrzymania nadzoru technicznego obciąża jednostkę gospodarczą.

§ 6. 1. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych wyłącza wynagrodzenia wypłacane zespołom z kwot wynagrodzeń przy ustalaniu podstawy opodatkowania podatkiem od ponadnormatywnych wynagrodzeń.

2. Wynagrodzenie wypłacane zespołom jest zwolnione od obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Produkcja wykonywana przez zespoły powinna być księgowana przez jednostkę gospodarczą oddzielnie, a jej wartość dla celów naliczania obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej podlega wyłączeniu z wartości produkcji sprzedanej jednostki gospodarczej (również w razie rozliczania produkcji w jednostkach naturalnych). Jeżeli jednostka ta stosuje miernik wartości produkcji sprzedanej netto, wyłączeniu podlegają również koszty materialne, proporcjonalnie do udziału wartości produkcji wykonanej przez zespół w wartości produkcji sprzedanej ogółem.

§ 7. 1. Jednostka gospodarcza ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo i warunki pracy zatrudnionych w zespole jego członków.

2. W razie wypadku przy pracy członkom zespołu lub członkom ich rodzin przysługują świadczenia na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144).

§ 8. Wynagrodzenia emerytów i rencistów wykonujących pracę w zespołach nie podlegają ograniczeniom wynikającym z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 marca 1983 r. w sprawie osiągania wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do emerytury lub renty (Dz. U. z 1985 r. Nr 40, poz. 197).

§ 9. 1. Zespoły organizowane przez jednostki budżetowe powinny działać jako gospodarstwa pomocnicze.

2. W razie organizowania zespołów w zakładach budżetowych, zyski z działalności zespołów pozostają do dyspozycji zakładów.

3. Wynagrodzenia bezosobowe w gospodarstwach pomocniczych i zakładach budżetowych tworzących zespoły mogą być przekraczane o wypłaty na rzecz członków tych zespołów w granicach ponadplanowych dochodów z tytułu ponadplanowej działalności usługowej i produkcyjnej.

§ 10. Przepis § 6 ust. 2 stosuje się do obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej za lata 1984 i 1985.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1983 r. w sprawie zakładowych zespołów gospodarczych organizowanych w jednostkach gospodarczych produkujących na rynek (Dz. U. Nr 68, poz. 302 i z 1984 r. Nr 39, poz. 203).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

249

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 października 1985 r.

w sprawie zasad tworzenia systemów wynagrodzeń pracowników instytucji artystycznych.

Na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do pracowników zatrudnionych w zakładach pracy będących instytucjami artystycznymi:

- 1) teatrach, filharmoniach, operach, operetkach, orkiestrach symfonicznych i kameralnych, zespołach pieśni i tańca, zespołach chóralnych,
 - 2) innych państwowych jednostkach organizacyjnych, których wyłącznym lub głównym zadaniem jest organizowanie zawodowej działalności estradowej i rozrywkowej,
- zwanych dalej „instytucjami artystycznymi”.

2. Przepisów rozporządzenia, z zastrzeżeniem ust. 3, nie stosuje się do:

- 1) pracowników transportu samochodowego,
- 2) pracowników straży przemysłowej,
- 3) funkcjonariuszy pożarnictwa,
- 4) pracowników hali maszyn.

3. Do pracowników wymienionych w ust. 2 pkt 1 i 2 mają jednak zastosowanie przepisy § 7, 9 i 10, do pracowników wymienionych w ust. 2 pkt 3 — przepisy § 7 i 10, a do pracowników wymienionych w ust. 2 pkt 4 — przepisy § 7—10.

§ 2. 1. Pracownicy instytucji artystycznych otrzymują wynagrodzenia zasadnicze w wysokości do 21 000 zł oraz dodatki funkcyjne w wysokości do 7 000 zł.

2. Szczegółowe zasady ustalania wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych ustalił Minister Kultury

i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 3. 1. Za występy mogą być przyznane pracownikom artystycznym dodatkowe wynagrodzenia w wysokości od 3% do 30%, a za zgodą Ministra Kultury i Sztuki — do 50% otrzymywanego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Za zastępstwo pracownicy artystyczni mogą otrzymać jednorazowo wynagrodzenie według stawki określonej w ust. 1 zwiększonej o 50%, a za nagłe zastępstwo — według stawki zwiększonej do 150%.

3. Za opracowania artystyczne (reżyserię, scenografię, choreografię, kierownictwo muzyczne) może być przyznane dodatkowe wynagrodzenie w granicach od 2-krotnego do 8-krotnego, a za zgodą Ministra Kultury i Sztuki — do 12-krotnego wynagrodzenia zasadniczego, o którym mowa w § 2 ust. 1.

4. Wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 i 3, przysługują po wykonaniu miesięcznych norm występów ustalonych przez dyrektora instytucji artystycznej w granicach od 3 do 10 lub jednej rocznej normy opracowań artystycznych.

5. Minister Kultury i Sztuki może w szczególnie uzasadnionych wypadkach dla najwybitniejszych artystów obniżyć normę, o której mowa w ust. 4, poniżej trzech występów miesięcznie.

6. Sposób ustalania stawek za występy i opracowania artystyczne określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 4. W instytucjach artystycznych o szczególnym znaczeniu dla kultury narodowej wynagrodzenia, o których mowa w § 2 i 3, mogą być podwyższone o 25% za zgodą Ministra Kultury i Sztuki.

§ 5. Wynagrodzenia, o których mowa w rozporządzeniu, obejmują rekompensaty przysługujące pracownikom z tytułu wzrostu cen detalicznych artykułów żywnościowych, opału i energii, wprowadzone na podstawie przepisów uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 200) oraz uchwały nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski z 1984 r. Nr 3, poz. 29).

§ 6. 1. W instytucjach artystycznych tworzy się fundusz premii w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

2. Szczegółowe zasady i kryteria premiowania pracowników instytucji artystycznych ustala zakładowy regulamin premiowania.

§ 7. Instytucje artystyczne tworzą fundusz nagród w wysokości do 1% środków na wynagrodzenia osobowe.

§ 8. 1. Pracownikom instytucji artystycznych przysługuje dodatek za wysługę lat w wysokości 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 5 latach pracy, wzrastający o 1% w każdym następnym roku aż do

osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Zasady zaliczania okresów zatrudnienia do okresu pracy stanowiącego podstawę do przyznania dodatku, o którym mowa w ust. 1, określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 9. 1. Pracownikom instytucji artystycznych przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

- 1) po 25 latach pracy — 100% wynagrodzenia miesięcznego,
- 2) po 30 latach pracy — 150% wynagrodzenia miesięcznego,
- 3) po 35 latach pracy — 200% wynagrodzenia miesięcznego,
- 4) po 40 latach pracy — 300% wynagrodzenia miesięcznego.

2. Zasady ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających do nagród jubileuszowych oraz zasady obliczania i wypłacania nagród jubileuszowych określają odrębne przepisy.

3. Dla pracowników artystycznych zasady, o których mowa w ust. 2, ustali Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, uwzględniając krótsze okresy stażu pracy dla niektórych specjalności artystycznych.

§ 10. 1. Pracownikom przechodzącym na emeryturę lub rentę inwalidzką przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości:

- 1) 1-miesięcznego wynagrodzenia — po 10 latach pracy,
- 2) 2-miesięcznego wynagrodzenia — po 15 latach pracy,
- 3) 3-miesięcznego wynagrodzenia — po 20 latach pracy, obliczonego jak za urlop wypoczynkowy.

2. Lata pracy, o których mowa w ust. 1, ustala się według zasad przyjętych do obliczania okresów zatrudnienia uprawniających do dodatku za wysługę lat.

§ 11. 1. Pracownicy instytucji artystycznych mogą otrzymywać następujące dodatki związane z warunkami pracy:

- 1) dodatek za pracę w porze nocnej w wysokości 20% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego,
- 2) dodatek za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uciążliwych i niebezpiecznych,
- 3) dodatek za znajomość i posługiwanie się w codziennej pracy językiem obcym,
- 4) dodatek za upowszechnianie kultury w terenie, związany z trudnymi warunkami pracy — za każdy dzień wyjazdu poza siedzibę zakładu pracy — w wysokości do 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego; dodatek uwzględnia się przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy,
- 5) dodatek za kierowanie zespołem pracowników, pracownią, brygadą, przy jednoczesnej wspólnej pracy — w wysokości do 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pracownika. Pracownicy otrzymujący ten dodatek nie mają prawa do dodatku funkcyjnego.

2. Szczegółowe zasady przyznawania dodatków, o których mowa w ust. 1, ustali Minister Kultury i Sztuki

w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 12. 1. Dla pracowników zajmujących się obsługą techniczną oraz organizacją i realizacją imprez estradowych może być wprowadzony prowizyjny i akordowy (ruchomy) system płac.

2. Szczegółowe zasady ustalania wynagrodzeń z tytułu prowizyjnego i akordowego systemu płac określi Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 13. Absolwenci szkół artystycznych podejmujący pierwszą pracę w instytucji artystycznej znajdującej się w miejscowości, w której nie ma szkoły kształcącej w specjalności posiadanej przez absolwenta, otrzymują jednorazowy dodatek na zagospodarowanie w wysokości 2-krotnego wynagrodzenia zasadniczego.

§ 14. 1. Pracownikom zatrudnionym przy pilnowaniu przysługuje wynagrodzenie w wysokości 110% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę przepracowaną w przedłużonym normalnym czasie pracy ponad 8 godzin do 12 godzin na dobę, z tym że w miesięcznym okresie rozliczeniowym czas ten nie może przekroczyć liczby godzin wynikających z pomnożenia 8 godzin przez liczbę roboczych dni kalendarzowych.

2. Czas pracy i zasady wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu regulują odrębne przepisy.

§ 15. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu obowiązują przepisy układu zbiorowego pracy pracowników instytucji artystycznych z dnia 31 grudnia 1974 r. z późniejszymi zmianami.

§ 16. 1. Pracownikom przyjętym do pracy z własnym instrumentem, ubiorem scenicznym, rekwizytem lub narzędziami może być przyznane wynagrodzenie dodatkowe z tytułu odpłatności za ich używanie, a także odpłatności za akcesoria do instrumentów.

2. Zasady regulowania odpłatności, o której mowa w ust. 1, ustali Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i w uzgodnieniu z Ministrem Finansów.

§ 17. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustali zasady i stawki wynagrodzeń za usługi artystyczne, techniczne, administracyjne i inne, świadczone w imprezach artystycznych.

§ 18. Upoważnia się Ministra Kultury i Sztuki do wyrażania zgody w szczególnie uzasadnionych, indywidualnych wypadkach na przyznanie wynagrodzeń i stawek podwyższonych do 25% w ramach środków posiadanych przez daną instytucję artystyczną.

§ 19. Upoważnia się Ministra Kultury i Sztuki do wprowadzenia w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w wytypowanych instytucjach artystycznych zasad wynagradzania odbiegających od zasad określonych w rozporządzeniu.

§ 20. Traci moc uchwała nr 197 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1974 r. w sprawie wynagradzania pracowników instytucji artystycznych i rozrywkowych podległych i nadzorowanych przez Ministra Kultury i Sztuki.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

250

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 października 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej oraz zasad ustalania wskaźnika przyrostu wynagrodzeń wolnego od obciążeń.

Na podstawie art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie wysokości obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej oraz zasad ustalania wskaźnika przyrostu wynagrodzeń wolnego od obciążeń (Dz. U. Nr 75, poz. 339, z 1984 r. Nr 23, poz. 111 i Nr 58, poz. 292 oraz z 1985 r. Nr 13, poz. 56 i Nr 37, poz. 179) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W jednostkach organizacyjnych spółdzielczości inwalidów, spółdzielczości niewidomych, Zakładzie Wydawnictw i Nagrań Polskiego Związku Niewidomych oraz w zakładach szkoleniowo-produkcyjnych Polskiego Związku Głuchych najwyż-

sza stawka obciążeń, o której mowa w ust. 1, wyniesi 200%.”;

2) w § 6 dodaje się pkt 90—92 w brzmieniu:

- „90) jednostek gospodarczych przemysłu olejarskiego,
- 91) Zakładów Mechanicznych Przemysłu Poligraficznego „Grafmasz” w Katowicach, Warszawie i Poznaniu oraz Fabryki Maszyn Introligatorskich „Introma” w Łodzi,
- 92) rejonowych przedsiębiorstw melioracyjnych, przedsiębiorstw konserwacji urządzeń wodnych i melioracyjnych oraz przedsiębiorstw zaopatrzenia rolnictwa w wodę „Wodrol.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń poczynionych od dnia 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner